

Koivu on kotoinen puumme  
valkosääristä sukua.  
Niin lempeä lehdiltänsä,  
kuin on kosketus kesässä,  
suhina suvisen tuulen.

Tämänkin kesän elämä  
hiirenkorvista kehittyi,  
lehdistä heleistä lähti.  
Yhä kasvoi kaunistuen,  
puki päällensä paremman,  
yllensä ylen ihanan:  
Lepatteli sen leninki,  
hame vihreä väreili.

Saunaankin mukana kulki,  
haloillansa lämpisihän,  
kiuas kuuma koivupuilla.  
Antoi vihta virvoituksen,  
oksat autuaan olonsa,  
satumaisen saunojalle.

Kasva kansa ja kehity,  
puusi lailla puhdistuen,  
sinä suoraselkäiseksi,  
varreltasi valkeaksi.  
Sisun saat sä sitkeämmän,  
näin kestät kevääseen asti.

Löydä luonto lempeämpi,  
herkkä sielusi herätä,  
aidot tunteesi availe  
ja tuoksut sylissä tuulen.